REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administraţiune Braşov şi la următoarele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
Preţul inserţiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi invoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Braşov;
Administraţiunea, Piaţa mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe şase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 165. Braşov, Duminecă 27 Iulie (9 August). 1908.

Oprirea cultului lui Bărnuţiu.

Cavalerii medievali dela cârmă au vrut să dea o nouă probă de liberalism şi generozitate, şi de simţul lor de dreptate şi au interzis peregrinajul, pe care Românii din Şimleu erau hotărâţi a-l face la mormântul lui Simeon Bărnuţiu în Bocşa-română dimpreună cu toţi cei ce de bună voie s'ar fi alăturat lor, ca astfel să aducă omagiu memoriei marelui bărbat al naţiunei noastre, tocmai acum când s'a împlinit centenarul dela naşterea lui.

Nu ştim cum va fi motivat autoritatea din Şimleu ordinul de oprire. Despre două lucruri însă suntem în clar: întâiu că oprirea de sigur n'a urmat, decât după ce s'a făcut mai întâiu întrebare la guvern în Budapesta, cum e praxa în cazuri de aceste; al doilea că ori care ar fi motivul pretextat, dacă s'a interzis acel pelerinaj sub pretext, că s'ar agita prin el în contra statului ungar, ori că s'a adus în legătură cu „Asociaţiunea", zicându-se că statutele acesteia nu permit nici un fel de politică pe timpul adunărilor ei, — rămâne în picioare faptul opririi în toată brutalitatea lui.

Pelerinajul a fost plănuit pe ziua de mâne, Duminecă, cu totul independent de societatea literară şi de şedinţele şi festivităţile ei. Prin urmare nu membrii acestei societăţi, ci cetăţeni de naţionalitate română au voit sa săvârşeasdă un act de pietate, de iubire de neam şi de înalt patriotism, onorând memoria unuia dintre bărbaţii cei mai diştinşi şi meritaţi pentru naţiunea lor şi pentru patrie.

A voi să mai arătăm cum ştiu şi venereze Maghiarii memoria bărbaţilor lor şi până unde merg cu cultul acestora, ar însemna a voi să dovedim, ceea ce la noi ştie şi vede toată lumea, tocmai aşa precum ştie şi vede că ocărmuitorilor noştri le-a intrat în sânge de-a măsura până şi sentimentele cele mai înalte şi nobile ale cetăţenilor cu două măsuri, condamnând, ba pedepsind chiar la conlocuitorii de altă limbă faptele, ce la ei trec de cea mai mare virtute naţională şi patriotică.

Trecând dar peste ceeace ştiu azi şi copiii noştri de şcoală, ne vom opri la însemnătatea actuală politică a interdictului dela Şimleu, pentru Maghiari, ca şi pentru noi.

Acest interdict ne prezintă nizuinţele extreme maghiare ca ceva în veacul XX-lea imposibil şi nerealizabil şi ne descopere totodată slăbiciunea cea mare a politicei actuale maghiare, pe când de altă parte el ne convinge despre importanţa elementului nostru în acest stat, care prin astfel de prigoniri poate numai creşte şi în mod neîndoios contribue la întărirea rezistenţei poporului nostru, dela care atârnă isbânda lui viitoare.

Aici ne vine în minte ceea ce a scris Carmen Sylva, în admirarea atât de idealistă a puterei ce a desvoltat'o şi o desvoaltă elementul jidovesc, şi ceea ce se publică tocmai acum în foiletonul nostru în traducere.

„Popoarele celelalte" scrie Carmen Sylva, „le-au făcut Jidanilor un bine mare, persecutându-i mereu. Poporul lui Dumnezeu a rămas unit prin suferinţele lui, el umilit mereu a ţinut legea sa pentru ca să nu poată fi risipit".

Adversarii noştri nu pot să ne facă nouă Românilor un mai mare bine, decât deschizându-ne ei înşişi ochii prin prigonirile lor asupra marei meniri ce au avut'o bărbaţii glorioşi din istoria noastră pentru românism şi viitorul lui, şi să ne constrângă astfel a ne încheia şirurile, ca să ne putem apără cu atât mai mare tenacitate limba şi legea.

Exemplul luat din istoria Evreilor pentru de a înţelege marea putere de rezistenţă a lor, explică mult şi enigma cum noi Românii ne-am putut conserva în mânia tuturor prigonirilor prin veacuri întregi dearândul limba şi naţionalitatea neştirbită, aşa că ea e în stare a pune azi în groază pe puternicii noştri dela Budapesta şi numai când ne pregătim a ne apropia de vr'un mormânt al eroilor trecutului nostru.

Poate fi acest trecut aşa de ruşinos, de păcătos şi de pătat chiar, cum le place a bârfi de altă parte aceloraşi adeversari ai românismului?

De sigur că nu. Contra acestor calomnii protestează cu foc spaima ce-i cuprinde, când ne apropiăm de vr'un mormânt de sfântă amintire pentru noi, ca acela al lui Avram Iancu şi Simeon Bărnuţiu!

Pentru fondul jubilar al »Gazetei«

au mai contribuit următorii Domni:

Antoniu Mocsonyi de *Foen, Bulciu, 200* (doue sute) coroane;

Petru Ionaşiu, secretar domenial, *Bulciu, 10* (zece) coroane;

Th. Popovici, Inginer, *Viena, 10* (zece) coroane;

Andrei Mureşian, din *Bocşa-montană 5* (cinci) coroane;

Alexandru Târnăvean din *Pogăceaua de Câmpie 2* (doue) coroane;

Zaharie Macaveiu, învăţător *Tatârlaca 2* (doue) coroane;

Nicolae Muntean, din *Sighişoara 1* (una) coroană;

Vasilie Turc, *Oláh-bükkös* (lângă Micăsasa) *1* (una) coroană.

Către conducătorii politici ai naţiunei române.

Dăm loc următorului articol de importanţă principiară, ce ni'l trimite unul din reprezentanţii de frunte ai tinerei noastre generaţiuni, şi care interpretează cu elocinţă înaltele gândiri şi aspiraţiuni ce-o preocupă în momentele de faţă junimea noastră. Eată'l:

Spiritul public românesc e cuprins de adâncă nemulţumire, de când e silit a înregistra tot numai eşecuri în toate întreprinderile politice fără de a putea esercia controlul trebuitor. Spiritul public a oricărei naţiuni fără controlul acesta nu are teren de afirmare, în urma cărui fapt atât valoarea politicianilor cât şi a faptelor îndeplinite rămân fără preţ pentru formarea unui *spirit public naţional*. Este datorinţa deci a noastră a tutudoes, să punem stavilă decadenţei spiritului public românesc şi apelând la conducătorii politici ai naţiunei ca, ţinând în timpul cel mai apropiat un *congres al politicianilor români*, să stabilească cu puterea suverană a opiniunei publice româneşti: valoarea politicei româneşti ce se face azi, datorinţele supreme politice pentru viitorul apropiat, să se declare asupra mijloacelor ce trebue să se pună în lucrare pentru atingerea scopului politicei naţionale, *şi să construiască lămurit revindicaţiunile naţiunei române din Ardeal şi Ţara ungurească*. Aceste trebue să se efectuiască prin conducătorii noştri politici în timp scurt, fiindcă se începe *epoca marelor reforme de stat* pentru ţările de dincoace de Laita.

Ce priveşte valoarea politicei româneşti, ce se face azi, avem un singur măsurător: făcutu-s'a tot ce se poate pentru a se afirma elementul românesc în manifestaţiunile de stat politice şi diplomatice amăsurat importanţei sale?!

Nu este fiinţă, nu este obiect în univers, care să nu aibă un scop un destin, un loc precizat de provedinţă şi *nu este păcat ma greu decât a abate o naţiune dela ideea scopului său, adecă dela sentimentu propriului bine şi propriului interesl.*

Făcut'au ceva politicianii român,

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Bernays.

De Carmen Sylva.

— Fine. —

In privinţa cunoştinţei de oameni, cine s'ar măsura cu Moise. care a avut îndrăzneala şi puterea de a da pieirei patru generaţii din poporul slăbit şi stricat, înainte de a se duce în pământul mântuirei, să-i aşeze pe cei renăscuţi din sânge curat, cu puteri nouă.

Voinţa lui de fer, cine ar mai avea-o? Moise a stors apă din stânci, dar a făcut minuni şi mai mari. El a avut drept să sfarme în mânie tablele legei, fiindcă avea putere să scrie alte legi.

Cei cari se vor adânci cetind viaţa profeţilor, vor afla mângăiere şi mântuire.

Când străjuim în nopţi grele, nu ne poate mângăia nime cum ne mângăe Isaia, sau Ieremia prorocul. Multe pagini frumoase sunt şi în ceilalţi.

Când celelalte cărţi nu ne mai pot fi nimic, vom înţelege, cetind prorocii, că biblia e cartea cărţilor. Nici n'ar trebui să se mai scrie alte cărţi pentru rugăciune. Scrierile prorocilor să le cetim. In ele aflăm tot amarul, toată durerea pământească şi plângere potrivită la fiecare durere pentru uşurarea inimei noastre.

E curios în adevăr. Trăim sufleteşte cu toţii din isvorul bibliei, şi despreţuim poporul, care ne-a dat'o. Nici nu-l despreţuim nu — ne temem, mai bine zis, de el, fiindcă le cunoştem puterea. E o frică inconştie, o apărare, fiindcă ne temem să nu ne copleşească prin tăria lor.

Cum de nu învaţă creştinii dela jidani?

Tot din israeliteni am răsărit cu toţii, pentru ce ne tăgăduim originea? Acolo şi numai acolo ne e originea, cel puţin cea sufletească. Să zicem că Dante, Shakespeare, Sophocles, Michelangelo, Goethe n'au aparţinut unui popor şi Christos de asemenea. Totuşi trebue să concedem, că e de însemnătate să ştim, în care anume din popoare s'au ivit cele mai mari spirite şi genialităţi ale lumei şi să ne punem întrebarea: pentru ce s'au născut colo. nu aci, cum de au răsărit în cutare vestmânt şi nu în altul?

Christos, fiind apotheoza, sufer'nţei nu era cu putinţă să se nască decât dintr'un popor amărât, subjugat, frânt. Pentru ca să mântuiască săracii şi să judece pe cei avuţi. Jidanii nu l'au ştiut înţelege, fiindcă ei îl aşteptau pe Messia, ca să le redea splendoare şi fericire vădită. In suferinţă, ei nu erau în stare să vadă biruinţa.

Creştinismul numai până când a fost persecutat a fost adevărat creştinism. Cum a ajuns la mărire şi la putere, a încetat a fi ce a fost.

Dacă azi s'ar reîntoarce Christos între oameni, s'ar mira, văzând şi auzind, ce oameni se numesc acum creştini!

Jidanii nu sunt desbinaţi ca creştinii, jidanilor nici când nu le-ar fi trecut prin minte să plece în cruciade, ei nici dogme nu şi-au format, n'au avut deci pentru ce se desbina. Care sunt dogmele lui Christos şi unde se află? In vorbirea lui de pe munte? Sau în cuvintele lui, când spunea: »săraci să fim ca să ajutăm săracilor.« El nu s'a gândit, n'a visat că în urma lui, ai săi se vor desbina neputându-i înţelege cuvântul. Că cina cea de taină, cu care el a căutat să-şi mângăe biata turmă rămasă fără păstor, va fi cauză de mari neînţelegeri. Nici că în numele lui se vor face inquisiţiuni, că rugul aprins şi toate chinurile iadului vor sluji în numele lui!

Christos era chemat, să complecteze învăţătura lui Moise, să dea blândeţa ce-i lipsea încă puterei, dar oamenii n'au fost în stare să cuprindă pe atunci încă cu mintea şi inima lor blândeţa, şi au schimonisit'o făcând din ea monstru.

Jidovimea n'are credinţe deşerte. E poate o enigmă a rasei lor, că nu sunt superstiţioşi sau tot din prorocul Moise se trage şi aceasta: a clădit aşa de trainic şi le-a dat atâta ajutor moral, că nu au lipsă să-şi ia refugiu la credinţe deşerte.

Jidanul nu se simte niciodată părăsit, câtă vreme poate ţinea la legile lui. Acolo se află tot, ceasuri bune, şi ceasuri grele, îşi găsesc mângăiere în legile lor. Ele îl conduc pe jidan, ca şi sfântul Scrin, prin deşert. Noi învăţăm biblia şi chinuim poporul care ne-a dat'o.

Un jidan înţelept nu a vorbit odată zicând: »Vă doresc, ca să vă scrie cineva povestea vieţei, aşa cum ne-au scris'o pe a noastră, să se poată ceti în biserică povestirea întreagă aşa cum o cetim noi pe a noastră în loc de rugăciune«.

Cum de n'a venit şi alt popor pe gândul să îşi scrie în acest fel istoria? Uite cum, nouă ne ajunge biblia, care e povestea omenimei. Ea cuprinde tot, Christos ne-a condus, aşa el nu s'a dus în India, Persia sau China să-şi clădească învăţătura pe baza acelor cărţi, pe cari de bună seamă că le cunoştea.

Moise a luat înţelepciunea lui din Egipt, a învăţat tot ce a putut cuprinde cu mintea, dar a avut şi inspiraţie aşa că însuşi Dumnezeu a vorbit prin el.

Când vorbea despre Dumnezeu faţa lui strălucea ca cuprinsă de o aureolă, fiindcă o atinsese Dumnezeu în care credea,

Credinţa aceasta nemărginită i-a dat puterea uriaşă şi o încredere cum din oamenii lui n'a avut'o nici unul! Noi pentru ce n'avem atâta credinţă? Am putea-o avea! Dumnezeu e cu noi! Dacă există un

pentru respectarea scopului național și prin urmare pentru binele și interesul propriu a trei milioane de cetățeni români?! Răspunsul categoric este că: *nu*.

Toți ne găsim în acea rătăcire a spiritului și a curagiului, la care admirabil se potrivește observațiunea genială a lui Dela Rochefoucauld: „Trebue să fie o anumită proporțiune între faptuiri și scopuri, dacă omul vrea să obțină toate efectele ce ele pot produce!!“

O națiune însă în întregimea sa nu poate rătăci. Ea-și simte scopul și menirea sa în mod instinctiv, numai conducătorii să aibă mereu înaintea ochilor idealul păzit cu sfințenie a națiunei și să fie la înălțimea evenimentelor. Adecă să-și cunoască datorințele politice. Trebue deci, ca acel congres să aibă instinctul lucrurilor mari naționale și din acest punct de vedere înalt să desfășure priveliștea terenului de luptă pentruca ostașii de rând cât și generalii să poată fi la locul lor. Trebue deci înlocuită lupta de până acum banală și bagatelă, fiindcă era impersonală cu o *luptă disciplinată* ntemeiată pe personalitatea generalilor și ostașilor, ceea-ce numai atunci se poate, când principiile politice sunt statorite *și sunt precizate datorințele fiecărui luptător național*. Trebue prin disciplină să dovedim contrarilor puterea principiilor și valoarea incomparabilă a scopului pentru care intrăm în luptă. Aceasta numai prin cunoașterea datorințelor supreme politice se poate închipui ca realizabil. Și fiindcă având conducători politici trebue să le pună la dispoziție națiunea și mijloacele, trebue să publice un manifest bine chibzuit despre conduita ce o așteaptă conducătorii noștri politici din partea fiecărui român cu caracter, despre datorința fiecărui strat social românesc, despre partea de activitate pozitivă publică, ce i-se vine fiecăruia dintre noi după situațiunea sa ca cărturar, ca profesionist, ca țăran etc. etc.

Să se dea lămuririle necesare fiecăruia *asupra adevăratelor revindicațiuni naționale, fără de cari o națiune nu poate fi fericită și liniștită și prin urmare nu poate exista.*

La statorirea definitivă a acestor revindicațiuni ne silesc tot mai mult împrejurările nesuportabile și evenimentele ce se vor deslănțui asupra noastră în timpul apropiat asemenea unui vifor de vară repentin, ce trebue întâmpinat de cu bună vreme prin așezăminte puternice de adăpost, ca să nu fim răpiți de torente sălbatice, confuze și sombre.

Lumină așteaptă azi neamul românesc după viața cufundată în întunerecul neștiinței drepturilor sale străvechi naționale și istorice!

Pășirea deschisă, hotărâtă și chibzuită a tuturor conducătorilor săi politici este azi așteptată cu nerăbdare de către fiii credincioși ai neamului românesc! Lupta pentru votul obștesc trebue organizată pe temelia dreptului celui mai mare, a dreptului național și toate revindicațiunile naționale să aibă un singur principiu: autonomia națională pe temelia dreptului ce nu l'am înstrăinat nici când și nu-l vom înstrăina niciodată pentru voia nimănui, pe temelia dreptului nostru la viață.

Cluj, 3 August 1908.

Dr. Cassiu Maniu.

Seria adunărilor poporale ale alegătorilor dietali români pusă în vedere de deputații români naționaliști în conferența din Lunia trecută, ținută la Arad, se va începe mâne Duminecă, *9 August*, prin adunarea convocată de dep. Dr. T. Mihali la *Ileanda-mare*. Pe ziua de *16 August* sunt convocate adunări poporale la *Ighiu* de dep. Dr. Vaida, la *Siria* de dep. Dr. St. Pop, la *Boroșineu* de dep. I. Suciu, la *Lugoș* de dep. Dr. G. Popovici și la *Vașcău* de dep. Dr. V. Lucaciu. Pe ziua de 19 August n. (sărbătoarea Schimbării la față) se vor ținea adunări în *Cuvin* de dep. V. Goldiș, în *Beiuș* de dep. Dr. V. Lucaciu, în *Brad* de dep. V. Damian, în cercul *Zorlențului-mare* de dep. Dr. Stefan Petrovici, în *Vint* de dep. Dr. I. Maniu și în cercul *Orăștiei* de dep. Dr. Aurel Vlad. La aceste adunări va participa, afară de dep. cercual, și câte un alt deputat al clubului naționalist. Deputații naționaliști vor raporta în aceste adunări despre situația generală politică și vor inzista îndeosebi asupra *cestiunei importante a votului universal.*

Este de datorința tuturor Românilor din ținuturile, în cari s'au convocat și se vor mai convoca adunări, ca să participe în număr cât mai mare la aceste adunări și la hotărârile ce se vor aduce.

O pildă rea și demoralizătoare a dat Dumineca trecută episcopul Ioan *Ignatie Papp* al Aradului cu ocasiunea sfințirei bisericii gr. or. române din fruntașa comună *Șiria*. S'a întâmplat adecă, că la vorbirea de bineventare a solgăbirăului Dr. C. Novac, adresată vlădicului în limba maghiară la primirea sa în comună, *episcopul Papp i-a răspuns tot în limba maghiară*. Incidentul acesta penibil, întâmplat în mijiocul unei mari comune românești, în fața sutelor de cărturari și țărani români eșiți întru întâmpinarea episcopului lor *românesc*, a produs, de sine înțeles, o justă indignare în sânul turmei credincioase, care azi mai mult ca ori și când așteaptă dela capii săi pilde de demnitate și conștiință de sine. Atitudinea acestui Episcop, care cu aceasta ocaziune a dovedit că n'are nici un simț pentru situațiunea poporului său credincios și că ia în deșert respectul, ce-l datorește ca archiereu limbei oficiale a bisericei sale, merită să fie înfierată în modul cel mai hotărât.

„Asociațiunea“ la Șimleu.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

Primirea comitetului în Cizer. — Adunarea desp. Șimleu. — Seara de cunoștință.

Șimleu, 6 August 1908.

Azi s'a început șirul festivităților culturale dela Șimleu. Deja cu ziua de eri au plecat spre Cizer 8 trăsuri menite pentru de a primi și aduce pe membrii comitetului central al Asociațiunei dimpreună cu alți participanți, cari vor sosi cu trenul dela Ciucia.

Primirea oficioasă a avut loc în Cizer la 8 oare a. m., unde vreo câțiva membri din comitetul aranjator în frunte cu Rev. Domn *Alimpie Barbolovici*, vicarul Selagiului, mai multi membri din cler. precum și toți învățătorii tractuali, încunjurați de mulțimea de popor din comunele vecine, au salutat comitetul central și pe oaspeții sosiți.

In numele despărțământului Șimleu a ținut un discurs avântat de bineventare d. director al desp. *A. Barbolovici*, vicarul Silvaniei. In numele preoțimei, intelectualilor și a poporului a vorbit preotul din Cizer, părintele *Orian*; iar în numele poporului comitetul și oaspeții sosiți au fost salutați prin rostul unui țăran.

La toate aceste le-a răspuns d. vicepreședent al Asociațiunei, *Andrei Bârseanu* mulțumind în termini aleși pentru frumoasa primire.

Dupăce s'a făcut un popas de vreo 2 oare servindu-se oaspeților sosiți un dejun în grădina lui Liscan din Cizer. In decursul mesei s'au ținut mai multe toaste, iar dupăce s'a terminat masa convoiul a plecat spre Șimleu, unde a sosit la oarele 5 p. m. Dintre oaspeții sosiți din depărtări am observat pe următorii dni: Andreiu Bârseanu din Brașov, care va presida adunarea, Partenie Cosma cu dna și dșoara V. Podoabă, Dr. L. Lemeny adv. cu dșoarele Maria și Nora, R. Simu, I. Vătășan, Oct. C. Tăslăuan cu d-na, N. Ivan toți din Sibiiu, I. F. Negruțiu prof. cu dșoara Veturia din Blaj, Dr. N. Șerban dep. dietal din Făgăraș, Izidor Pop adv., T. Hațeg adv. din Lugoj, Dr. Cornel Popescu protopop Hațeg, azi au mai sosit dnii *George Pop de Basești*, dl *Tr. Hosu Longin* cu dna *Elena Pop Hossu Longin*, dna *Victoria Dr. Erdelyi* și dșoara *Barcian*, Zaharie Bârsan și dna etc. Lista oaspeților am să Vi-o trimit mai târziu.

La oarele 11 desp. Șimleu al Asociațiunei și-a ținut adunarea în biserica din loc pe lângă ordinea de zi obicinuită.

La 8 p. m. a avut loc seara de cunoștință în *pavilion*. Oaspeții au fost salutați din partea președintelui comitetului aranjator, d. *Ioan P. Lazar* prin cuvântarea următoare:

Domnilor și Doamnelor!
Prea onorați oaspeți!

Chiar acum se împlinesc 30 ani decând »Asociațiunea« p. l. și c. p. r. s'a ținut în Șimleu prima sa adunare generală.

Pe acele timpuri abia aveam în Șimleu 2—3 familii inteligente; iar în provință afară de preoțime, — tot c'am atâtea... — N'aveam căci erau vremile, când abia se revărsară zorile unui viitor mai bun pentru de a putea crea o clasă inteligentă, care să aibă menirea a lua frânele conducerei în cele culturale și astfel a pune o bază bună și solidă pentru viitor.

Era puțină inteligența noastră, înainte de aceasta cu 30 de ani, dar acei puțini câți erau ardeau de dorul de a lucra pentru luminarea poporului nostru țăran și umblau ca păturnichile pribege, căutându-și un cuib, un culcuș, unde să se poată așeza, ca apoi să-si poată face datorința cum se cuvine față de mama națiune.

A dat apoi Dzeu un gând bun și sfânt bărbaților noștri luminați de pe acele vremi și a adus Asociațiunea la Șimleu, ca astfel să ne arete calea cea adevărată, pe care trebue să mergem.

Aici vă așezați, a zis »Asociațiunea« și de aici probați a lupta în contra celui mai mare dujman al nostru: în contra neștiinței... Voi să fiți paza, voi Sălăgenii, să fiți sentinela limbei românești în acest colț de țară, unde mai mult este expusă pericolului și amalgamizării.

De atunci au trecut 30 de ani. Un timp foarte scurt acesta, un minut chiar în viața unei națiuni.

Cu toate aceste Sălajul poate arăta progrese îmbucurătoare — deși mai modeste.

Despre aceste Dv. scumpi oaspeți! Ve-Ți avea un mai bun prilej a Vă convinge mâne și poimâne și a constata, că sămânța sămănată de Asociațiune a fost bună și că noi mergem pe calea cea bună.

Să dea bunul Dzeu, ca prezența Dv. scumpi oaspeți și venirea din nou a »Asociațiunii« la Șimleu, să fie un îndemn și mai puternic și să ne îmbărbăteze tot mai mult la muncă bună și folositoare națiunei, bisericei și școalei românești...

In senzul acesta am fericirea a Vă saluta în numele comitetului ales pentru aranjarea acestor festivități și a Vă ura un întreit: Bine a-Ți venit!!!

La aceste a răspuns foarte frumos dl prof. din Blaj *Ioan F. Negruțiu*; au mai vorbit domnii *Barbolovici*, vicarul Silvaniei pentru solidaritatea neamului nostru, Const. *Lucaciu* pentru vicarul și pentru *Badea George Pop de Băsești etc.*

In decursul mesei taraful lui Brașoveanu din Sibiiu ne-a delectat cu mai multe piese românești. Pavilionul a fost frumos iluminat cu lumină electrică. Public imens.

Raportor II.

---

creator, nu-și va părăsi creațiunea. Cum de nu credem?

Ne convingem zilnic, că știința lucrează în deșert, descoperiri uriașe trăiesc zile, sau ani, și pier aruncate la o parte.

Numai în jumătatea de secol, pe care eu o pot petrece cu vederea, câtă știință n'a răsărit și pierit fără urmă, câte descoperiri mari nu s'au primit și dat pe urmă la o parte, câte învățături apodictice nu s'au ivit și n'au fost luate mai târziu în bătaie de joc. Eu am ajuns acum iarăși la curata credință copilărească, nu mai aștept decât inspirații, ca prorocii.

N'au fost copiii proroci nu, din contră, lipse mari și nenorociri grele au învins cu credința lor. Ei n'au fost conduși de științe! Moise, care a fost cel mai înțelept om al veacului său, geniul timpului în care a trăit, avea o încredere așa de mare, și o credință curată, neatinsă, de copil. De câte-ori n'a luptat el, singur, senitătea credinței lui în suflet, cu valurile unei lumi prostită și naivă.

Columbus asemănat cu Moise n'a prestat aproape nimic!

Ne obicinuim de copii cu mărirea lui Moise, ne-a uimit figura lui uriașe, din cum ni-l prezintă însă Michelangelo, îl cuprindem așa cum e. Ințelegem pe un geniu, care l'a înțeles pe celălalt și i-a dat adevărata espresiune a feței. Michelangelo, ne-a dat în chip cea mai desăvârșită putere omenească, și bine a făcut. Moise, a fost în adevăr mare.

Clădirea lui stă, s'au prăbușit atâtea, au pierit popoare, civilizațiuni au pierit ca măturate de pe fața pământului, poporul lui Moise trăiește!

Noi în loc să-l admirăm, suntem copleșiți de pismă și de invidie.

Dintre jidani numai cei ce trec la creștinism pot ajunge la pieire. Nu înțeleg la creștinismul adevărat, ci la cel de acum, la acel creștinism, pe care Tolstoi cu drept cuvânt îl sbiciuie și nu vrea să-l numească creștinism.

Azi creștinismul e copleșit de credințe deșerte și de fetișisme. Jidanii sunt scutiți de ele, mulțumită lui Moise. Acest rău nu vine decât din contactul creștinilor cu popoarele păgâne. Ce a ajuns învățătura lui Christos!

Dacă jidanii încă vor comite imprudența de a se acomoda împrejurărilor, se vor pierde și ei cu timpul cum s'au pierdut creștinii lui Christos.

Unii oameni nici nu cred în existența lui Moise. Azi e obiceiu, să se întoarcă spatele idealelor nepătrunse — să se zică simplu — numai că astfel de suflete și de genii mari, nu e cu putință să fi fost oameni!

N'ar trebui să-și dea omenimea un așa »Testimonium paupertatis«. Din contră, sfinții și eroii ar trebui să fie aceia, care dau omenimei putere, viață și dreptul de a trăi. In loc de a critiza, mai bine de ar căuta omenimea să producă pe un al doilea Moise, care să dea poporului său, puterea de a trăi și de-a petrece alte popoare.

Pentru jidani cel mai mare pericol ar fi avuție și putere stăpânitoare. I-ar aduce în prăpastie de sigur.

Popoarele celelalte, fără să vrea, le-au făcut jidanilor un bine mare, persecutându-i mereu. Poporul lui Dumnezeu a rămas unit prin suferințele lui, umilit mereu el a ținut legile pentru ca să nu poată fi risipit.

Ce ar zice Ieremia și Isaia despre creștinii de acum? Ce ar zice, văzând femei, schimbând atâtea pălării pe an, văzând cum săracii din jurul lor flămânzesc.

Biblia e tot așa de adevărată și vie ca și 'n trecut; iată pentru ce-i putem zice, isvor curat nesecat, ori cât s'ar vorbi și predica din cuprinsul ei.

Se pare, că oamenii își caută acum ruina lor, fac tot ce știu că nu le priește, ce 'i duce spre ruină și le stoarce puterile de rămân ca sgura din flacări.

Viața n'ar fi iad, dacă oamenii ar căuta să o schimbe în paradis. Dar, loc de încercări grele va fi viața mereu, trupul fiind destinat pământului și moartea fiind simburele și cheia, sfârșitul vieței.

Intocmai pentrucă-i moartea sfârșitul la toate, n'ar trebui să îngăduim sburdălnicii seci. Pe un loc atât de sfânt n'ar trebui să se puște mereu în lună!

Dar' nu, să împodobește și acum încă vițelul de aur, îi vedem picioarele de lut și jucăm în jurul lui.

Rotta Korah, se mai revoltă încă, deși vede prăpastia deschisă.

Nu știu cine a numit pământul »insula dracului«. N'ar fi a celui rău, chiar dacă oamenii și-ar da silință s'o mântuie. Nu prin splendoare, svon și vanitate, prin milă și ertare, prin răbdare cumpătare și pace.

Toate aceste stau în predica lui Christos de pe munte și 'n legile lui Moise stau, dar oamenii, par a fi cu adevărat copleșiți de duhul cel rău, de s'aruncă de bună voiă și fără a gândi în prăpastie.

Ieremia plânge și azi încă în zadar. Ierusalimul nu mai reînvie.

Cine ar înțelege și ar crede, că e vorba de Ierusalimul de azi, unde în biserica sfântului mormânt e locul de urgie și nerușinare.

Ar cere jidanii Ierusalimul de acum?

Nu poate fi Sion pe pământ, oamenii l-au nimicit și nu-l mai știu clădi din nou, fără podoabe, curat așa cum sfinții din biblie l'au știut clădi, când fără preget, fără opunere, credincioși și buni, l'a dat pe unicul lor fiu, de bună voiă jertfă omenimei. Invățăm biblia de copii, și cu păr cărunt pe cap nu o înțelegem încă bine.

La picioarele lui Bernays, ași dori să pot ședea, cum a șezut pe timpul său, Steadge, căruia Bernays îi spunea cuprinsul evangeliilor în limba greacă. Acum în vremile noastre atât de grele cu lupte și sbuciumări, aș dori se pot ședea la picioarele lui Bernays și să-l aud, tălmăcind, cuvintele sfinte.

In pustiu n'aș asculta, căci Bernays vedea departe, vedea peste marginile lumei.

Trad. de Maria Cunțan.

Discuţie asupra conjuraţiei din 1903 şi a regicidiului în Scupştina sârbească. In decursul discuţiei despre tratatul de comerţ cu Austria, deputatul Perici, progresist, a declarat, că călătoria regelui în streinătate n'a fost oprită de întreruperea relaţiunilor comerciale, după cum s'a afirmat, ci din cauza regimului stabilit de conjuraţii dela 1903 până acum. Ministrul preşedinte Milovanovici protestează în mod viu şi declară, că aceste două cestiuni nu sunt în conexitate. Colonelul Misici, care a luat o parte activă la conjuraţia din 1903, declară că această conjuraţie a fost opera ambelor partide: naţionalist şi progresist. Naţionaliştii Ribaraci şi Velkovici declară că această afirmaţiune nu este adevărată; din contră, naţionaliştii s'au despărţit de liberali spre a nu se solidariza cu conjuraţii. Atunci Misici a mai repetat declaraţiunea sa, ceeace a provocat o mare larmă. (Naţionaliştii strigă: mincinoşi, mărşavi!) Şedinţa a trebuit suspendată. După redeschidere, Misici spune, că nu e vina lui, dacă Draga a fost aruncată prin fereastra palatului. Liberalii calculase, că trebuiau să ajungă la cârmă, dar s'au înşelat, şi acum ei sunt în contra conjuraţiei. Şeful liberalilor respinge afirmaţiunea lui Misici. După acest incident şedinţa a fost închisă.

Noul minister turcesc. Din Constantinopol se anunţă, că Sultanul a încredinţat lui Kiamil-Paşa demnitatea de Mare Vizir. Şeik-ul Islam este menţinut în funcţie. Kiamil-Paşa a format lista următoare de miniştri: Hasan Fehmi e ministru justiţiei; Tevgik externele, Hakki păstrează instrucţiunea. Valiul din Tripoli are războiul, vice-amiralul Mehmed-Arif marina, Tewfik, fost secretar la marele Vizir, devine preşedintele consiliului de stat, consilierul de stat Ehrem-Bey, devine ministrul vacufurilor, Nurad-Ungian, armean, devine ministrul comerţului, consilierul de stat Mavrocordato, grec, are agricultura. Noul minister pare a face bună impresie, mai cu seamă numirea lui Ehrem-Bey ca ministru. El aparţine partidului tinerilor turci. Zvonurile, după care tinerii turci ar fi sfătuit pe Sultan să renunţe la tron, nu se adeveresc şi sunt dezminţite de către Poartă.

Din România.

Bucureşti, 25 Iulie v. 1908.

Prima adunare a membrilor Cassei rurale. — Reorganisarea serviciului sanitar. — Timpul.

Dumineca trecută a avut loc la Banca Naţională cea dintâiu *adunare generală a acţionarilor Cassei rurale.*

Au fost representate 15,294 acţiuni din 20,000, deci conform statutelor, mai mult ca jumătate.

La orele 3 p. m. d-l Anton Carp, ministrul Domeniilor, declară deschisă cea dintâi şedinţă a adunării acţionarilor şi după completarea biroului, luând din nou cuvântul, arată utilitatea acestei instituţiuni pentru prosperitatea micei proprietăţi ţărăneşti, procum e Creditul rural pentru marea proprietate agricolă, şi cel *urban* pentru proprietatea urbană.

Sunt aleşi cu mare majoritate de voturi în consiliul de administraţie d-nii Vintilă Brătianu, Al. Orleanu şi Costescu Comăneanu.

Au mai obţinut un număr mic de voturi d-nii P. P. Carp, Petrini-Paul, Poenaru-Bordea etc. Numiţi de guvern vor fi încă trei membrii în consiliu şi anume: d-nii Al. Constantinescu, Paul Brătăşanu şi Mihail Săulescu, deci din fie-care partid câte-unul. Va mai fi numit apoi, conform statutelor, un consilier dela înalta curte de cassaţie şi anume d-l Corneliu Manolescu-Râmniceanu; un membru din consiliul de administraţie al Cassei centrale a băncilor populare, d-l I. G. Duca, un membru din consiliul de administraţie al Creditului funciar rural, d:l B. Missir şi un delegat din consiliul superior al agriculturei.

Intre censori a fost ales de adunare d-l Th. Stefănescu, rămânând să mai numească guvernul încă doi.

Membrii din consiliu sunt aleşi pe patru ani, iar censorii pe doi.

Dorinţa tuturor Românilor de bine este, ca munca celor puşi în fruntea acestei instituţiuni, să aducă cât mai alese roade.

*

Se lucrează cu activitate la *reorganizarea serviciului sanitar* în diferitele judeţe ale ţării.

Se ştie, că noua lege sanitară se pune deocamdată în aplicare numai în opt judeţe ale ţării, pe deoparte spre a vedea, dacă legea nouă dă roade, iar pe de alta fiind-că guvernul nu vrea şi nu poate de odată să ridice prea simţitor budgetul sănătăţii publice.

Fără îndoială, că noua organizare va da rezultate dintre cele mai bune.

In Vaslui, unul din judeţele, în cari reforma sanitară s'a întrodus din acest an, prefectul judeţului, d-l Eduard Ghica, în unire cu medicul primar, d-l Bordea, lucrează cu activitate la încetăţenirea reformei în judeţ, care a fost împărţit în 12 circumscripţii medicale în loc de 3 câte erau odinioară.

Inconjuraţi numai de medici tineri, oameni de inimă, doritori de a ridica ţărănimea din starea în care se găseşte din punctul de vedere sanitar, prefectul şi medicul primar al judeţului Vaslui vor putea să facă mult pentru locuitorii din Vasluiul bântuit de atâtea boale, dar în deosebi de nemiloasa pelagră.

Dar pe lângă munca de combatere şi prevenire a boalelor se va stărui în prima linie pentru răspândirea măcar a cunoştinţelor elementare de igienă printre săteni.

*

După Maiul secetos şi aproape dogorâtor, care a împiedecat în primul rând sămănăturile de primăvară în desvoltarea lor, au urmat, din vreme în vreme, câteva ploi, în Iunie, cari au folosit mult porumbului, păşunilor şi rădăcinoaselor.

In prima jumătate a lui Iulie apoi pământul României a avut parte de multă apă — şi cu mult folos în deosebi pentru porumburi cari, sămănate cam târzior de obiceiu, abia atunci începuseră să lege.

Pe lângă recolta, în general mijlocie a grânelor, va fi o recoltă bună de porumb (hrana ţăranului) şi se aşteaptă şi o foarte bună recoltă a viei, care merge spre desăvârşită reconstituire.

M.

STIRILE ZILEI.

— 26 Iulie v.

»**La Şimleu**« este titlul revistei ocazionale, edate din prilejul adunării generale a »Asociaţiunei«, care ne-a sosit cu poşta de azi dimineaţă. Editor: comitetul aranjator. Redactor: Dr. Dionisie Stoica. Conţinutul interesantei reviste, care se estinde pe 12 pagini, este următorul: Problemele Asociaţiunei; Date referitoare la Astra; Pregătirile noastre; Date etnografice referitoare la Sălaj; Schiţa monografică a Sălajului; Programul amănunţit al serbărilor şi diverse informaţiuni. Ilustraţiuni: George Pop de Băseşti, biserica română din Şimleu, Şcoala Românească din Cauaş, casă de pe Eriu, fecior şi fată din Bădăcin şi şipotul din Buciumi.

Starea sănătăţei regelui Carol. De câteva zile ziarele au înregistrat ştirea, că regele Carol s'ar afla bolnav. »Voinţa Naţională« desminte aceasta ştire, spunând, că este autorizată din loc competent a da cea mai formală desminţire ştirei publicate cum-că regele Carol s'ar fi aflând bolnav.

O glumă rea. Sub titlul acesta »Libertatea« din Orăştie arată, că dl Ioan cav. de Puşcariu a dăruit pentru »fondul jubilar« al »Gazetei« suma de 50 cor. şi că »L'Indépendance Roumaine« din Bucureşti, luând notă despre aceasta şi despre faptul interesant, că dl Puşcariu a fost împărţitorul »Gazetei« când a apărut în Martie 1838, — a făcut din 50 cor. *50,000* cor. Mai departe, că a venit apoi »Tribuna« după ce scrisese »Gazeta« şi »L'Indépendance Roumaine« şi a luat într'o ştire adusă cu litere grase suma anunţată în ziarul bucureştean francez ca dăruită în favorul fondului jubilar pentru ziarişti, — de bani buni.

»Libertatea« o înclinată a reproşa foaiei franceze lipsă de seriositate în cazul de faţă. Noi credem însă, că merge prea departe. Nu putem să înţelegem ce interes ar avea »L'I. R.« să publice o astfel de glumă nesărată, ce nu se potriveşte de loc cu cunoscuta seriozitate a acestei foi, ci trebue să credem, că în iuţala, cu care se lucrează la un ziar de zi aşa de mare, scriitorul acelei notiţe n'a mai avut timp şi răbdare să se uite încă odată la ştirea adusă de »Gazeta« şi în preocuparea sa, că suma trebuie să fie cu mult mai mare a scris în loc de 50 de cor. — *50,000* cor. Mai mult credem, se poate reproşa în cazul de faţă confratelui dela »Tribuna«, care înainte de a fi primit ziarul »L'I. R.« s'a putut convinge din »Gazeta« despre starea lucrului şi care cunoaşte mai bine raporturile noastre sociale şi deci trebue să ştie, că dl Ioan cav. de Puşcariu, deşi a făcut una din cele mai frumoase cariere ca funcţionar în serviciul statului, nu dispune de o avere, care i-ar permite să dea o sumă de 50,000 cor. fondului ziariştilor noştri. Deci, fie zis din parte-ne — fără bănat — neseriozitatea o aflăm de astădată pe partea celuia, ce a adus ştirea în »Tribuna«.

Necrolog. Din Lancrăm ne vine trista ştire despre moartea preotului *Isidor Blaga*, tatăl profesorului Tit Liviu Blaga. Familia, rămasă în doliu, a lansat următorul necrolog: Cu adâncă durere aducem la cunoştinţă tuturor rudeniilor, prietinilor şi cunoscuţilor, că prea iubitul nostru soţ, tată şi moş Isidor Blaga, preot ort. român, după lungi şi grele suferinţe, în etate de 57 ani, a decedat în 5 August a. c. 10 ½ oara seara. Rămăşiţele pământeşti ale scumpului defunct se vor depune spre vecinică odihnă, Sâmbătă la 8 August a. c. la 2 oare d. a. în cimiteriul gr. or. din loc. Odihnească în pace suflet blând! Lancrăm, la 7 August n. 1908. Nina Blaga, ca soţie, Letiţia m. Pavel, Livius, Lionel, Longin, Licinius şi Lucian, ca fiică şi fii, Ioan Pavel, inv. ca ginere, Malvina Blaga, ca noră, Dorin şi Leli, ca nepoţi.

Un anunţ funebral a lansat şi institutul de credit şi economii »Sebeşana«, a cărui membru în comitetul de supraveghere a fost reposatul.

Adresăm instristatei familii sincere condolenţe.

Congresul internaţional de geografie ţinut la Geneva a hotărât, ca viitorul congres să se întrunească la 1911 în Roma cu prilejul serbării cincuantenarului.

Amănunte asupra desastrului balonului Zeppelin. Intr'o convorbire asupra cauzei catastrofei, Zeppelin a declarat, că e cu putinţă ca oamenii să nu fi bătut ţeruşii destul de adânc în pământ şi să nu fi observat la vreme apropierea norilor de furtună. Zeppelin spune, că focul a fost provocat de o descărcătură electrică. Benzina n'a luat foc, ci gazul din balon s'a aprins numai decât. După o conferinţă a contelui cu reprezintantul guvernului german, s'a decis ca Zeppelin să construiască cât de curând un nou balon cu mult mai mare, pe socoteala imperiului german. După cum se anunţă din Berlin, dezastrul se datoreşte nebăgărei de seamă a personalului însărcinat cu supraveghiarea. Deşi se observase apropierea furtunei, nimeni nu se gândi să înţepenească frânghiile. Cei cincizeci de soldaţi, cari alergară să ţină balonul, fură trântiţi la pământ. In momentul când doi mecanici se suiră în nacelă, ca să pună în mişcare motorul şi să dirigeze astfel mersul balonului, se produse o detunătură. Unul din mecanici fu trăznit, iar celuilalt îi fură zmulse amândouă picioarele.

Din toate părţile în Germania se adună fonduri pentru noul balon Zeppelin; sume considerabile au fost subscrise până acum şi de mai multe ori s'a donat 100 mii mărci. In biroul contelui Zeppelin se află până acum suma de 1 milion şi 300 de mii de franci. Statul i-a acordat, după cum s'a anunţat, suma de 500.000 de franci. Băncile berlineze au subscris 10.000 franci. Ziarul »Kölnische Zeitung« a deschis o listă de subscripţie înscriindu-se el în frunte cu suma de 2.000 franci.

Câţi locuitori are imperiul britanic? O carte albastră apărută de curând în Londra, cuprinde următoarele date asupra imperiului britanic: Numărul locuitorilor imperiului e de 378 mil. 991.000, pe o suprafaţă de 11 mil. 323.000 mile pătrate, fiind 35—36 locuitori pe milă pătrată. Marea Britanie are o populaţie de 44 mil. 104.000 locuitori, pe o suprafaţă de 121.391 mile p.; India 294 mil. 317.000 locuitori pe o suprafaţă de 1 mil. 767.000 mile pătrate (166—167). Celelalte colonii la olaltă au o suprafaţă de 9 mil. 445.000 mile p.; cu o populaţie de 49 mil. 570.000. Oraşul cel mai mare şi mai populat al imperiului e Londra; urmează apoi Glasgov, Calcutta, Bombay, Liverpool, Manchester, Birmingham şi Madras. Acesta din urmă are 546.000 locuitori. Comerţul exterior al Angliei e de 1526 milioane lire sterline.

Holera în Rusia. Agenţia »Westnik« vesteşte, că în gubernia Astrahan au fost constate 51 cazuri de holeră, dintre cari au fost 24 mortale; la Tzariţin au fost 96 cazuri cu 55 morţi; la Saratow, 11 cazuri cu 2 morţi. Câteva cazuri au fost de asemenea constatate la Rostow pe Don, şi pe fluviul Volga până la Nişni-Novgorod. La Petersburg a fost constatat Joi un caz suspect de holeră.

Aviz. Din cauza repausului duminical va fi deschisă mâne în oraş dela 1—9 seara numai farmacia d-lui Hornung »La Harap«.

Concert militar. Mâne, Dumineca, dela orele 4—7 seara va concerta în restaurantul »Gewerbeverein« muzica militară.

Concert militar la »Warte«. Mâne, Duminecă, începând dela orele 2½ p. m. va concerta la »Warte« muzica militară.

In restaurantul »Wald-Cafe« (Villa Kuschmann) concertează în fiecare Dumінecă după ameaz muzica.

Cu 1 Septemvrie nou a. c. am lipsă de un candidat. A se adresa la Dr. Teodor Popescu, advocat Făgăraş.

Numărul jubilar al „Gazetei“ se va expedia numai până la finele lunei *Iulie* stil v. cu preţurile stabilite pentru abonaţi şi neabonaţi. De aceea Domnii, cari voesc să'l aibă, să bine voiască a grăbi cu trimiterea preţului. Venitul curat al numărului jubilar să ştie că e destinat pentru fondul jubilar.

ULTIME ŞTIRI.

Şimleul-Silvaniei, 7 August, 5 oare seara. (Telegrama raportorului nostru special). *Pelegrinajul la mormântul neuitatului Simion Bărnuţiu nu se face din cauza, că a fost oprit din partea autorităţilor.* Incolo decurg toate în linişte.

Şimleul-Silvaniei, 8 August. La prima şedinţă a „Asociaţiunei“ a asistat un public imens. După discursul de deschidere rostit de d-l prof. A. Bârseanu, adunarea generală a fost salutată de d-nii G. Pop de Băseşti, A. Barboloviciu, Dr. Deleu şi V. Oltean în numele diferitelor societăţi. Aglomeraţia este foarte mare. La banchet s'au rostit 8 toasturi. Au sosit mai multe sute de ţărani, din comunile învecinate, cari au asistat la deschiderea expoziţiei etnografice, la petrecerea poporală şi la producţia teatrală. Insufleţirea e mare. Nu s'a întâmplat nici un incident.

Constantinopol, 8 August. Junii Turci au condamnat la moarte pe Ahmed-Paşa, care a distribuit bani marinarilor, ca să meargă cu el la Ildyz-Kiosc pentru a sili pe Sultan să retragă Constituţia.

Bibliografie.

St. O. Iosif. „*Zorile*“ Dramă istorică. în două acte şi în versuri. Preţul 1 cor. (10 b. porto).

„*P. Ispirescu*“ Povestirile unchiaşului sfătos. 1 cor. 50. (10 b. Porto).

Vasile Alexandri. Ediţia II din opere complete. *Teatru I.*

De cuprinsul următor:

„Şoldan Viteazul“, Mama Angheluşa“, „Herşcu Boccegiul“, „Clevetici“, „Sandu Napoilă“, „Surugiul“, „Ion Păpuşariul“, „Cucoana Chiriţa“ „Barbu Lăutaru“, „Paraponisitul“, „Kera Nastasia« „Haimana“, „Gură-Cască“, „Stan Covrigariul“, „Vivandiera“, „Păcală şi Tândală“, „Scara mâţei“ „Craiu nou“, Hartă Răzăşul“, „Ramăşagul“, „Peatra din casă“, „Nunta ţărănească“, „Chiriţă la Iaşi“, „Chiriţa în Provincie“.

Preţul 1 cor. 50 b. (20 bani porto.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor respons.: Victor Branisce

Anunţ de licitaţie.

În **24** şi **25 August st. n. 1908** se vor vinde cu licitaţie **obiectele** ce sau **amanetat** din 10 Maiu 1907 până inclusive 20 Iulie 1907 şi anume: sub numărul 6883—1907 până inclusive cu Nr. 9938—1907, al căror termin au espirat şi nu s'au rescumpărat.

Licitaţia va avea loc in localul **Casei de zăloage**, dela 8 oare până la 11 oare a. m şi in cas de lipsă dela 2 până la 4 oare p. m.

Obiectele, cari se vor vinde, sunt: **Giuvaericale, Ciasornice de aur şi argint şi alte scule de aramă, Cioae, Cositor, flanele, haine bărbăteşti şi femeiesci, Cisme, Ghete şi altele.**

Vânzarea se face în bani gata.

Rescumpărarea sau înoirea amanetelor se poate face numai cu o zi înainte de licitaţie.

În ziua vânzării cu licitaţie nu se permite nici într'un chip a prelungi amanetarea.

Brassó, 1 August 1908.

[3—3]. Oficiul cassei de amanetare din Braşov.

ANUNCIURI
(inserţiuni şi recl.)

sunt a se adresa subscrisei administraţiuni. In casul publicări unui anunciu mai mult se odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

TIPOGRAFIA
A. Mureşianu
Braşov, Tèrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provĕdut cu cele mai bune mijlóce tehnice şi fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în posiţiune de a puté esecuta **ori-ce comande** cu promptitudine şi acurateţă, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE în aur, argint şi colori.	REGISTRE şi IMPRIMATE pentru tóte speciile de serviciurî.
CĂRŢI DE SCIINŢĂ, LITERATURĂ ŞI DIDACTICE	BILANŢURI.
STATUTE.	*Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori.*
FOI PERIODICE.	*Couverte, în totă mărimea.*
BILETE DE VISITĂ DIFERITE FORMATE.	TARIFE COMERCIALE, *INDUSTRIALE, de HOTELURI şi RESTAURANTE.*
PROGRAME ELEGANTE.	PREŢURI-CURENTE ŞI DIVERSE
BILETE DE LOGODNĂ ŞI DE NUNTĂ DUPĂ DORINŢĂ ŞI ÎN COLORI.	BILETE DE INMORMÊNTARI.
ANUNŢURI.	

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Braşov Têrgul Inului Nr. 30, în etagiul, îndĕrĕpt în curte. — Preţurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşov.